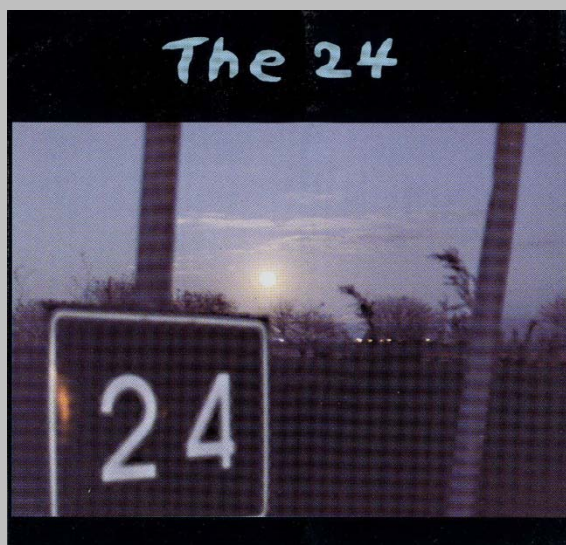

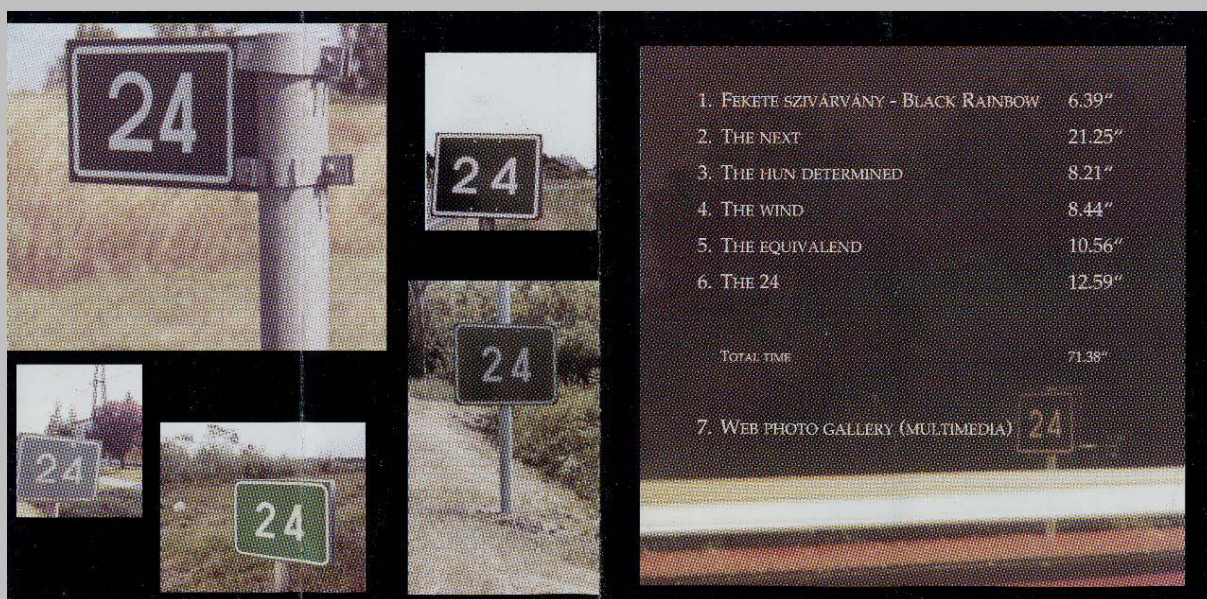
The 24

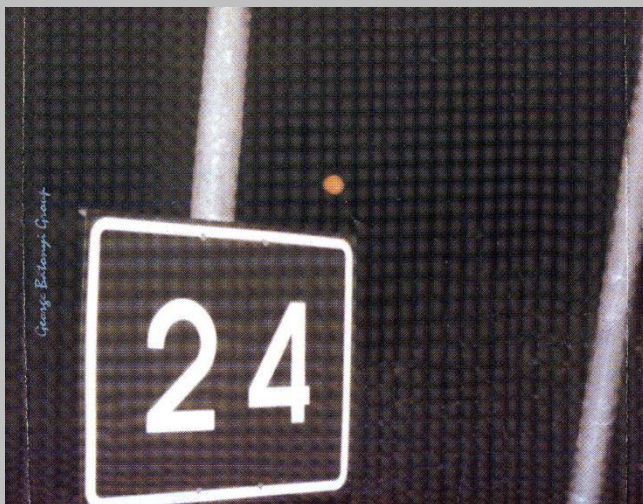
Miért éppen 24? Folyton ezt kérdezték. Ez a lemez nem valamiféle zenei "munka" (a *Zene nem munka*) eredménye. Komoly több évtizedig tartó tudományos kutatás kifejezése. A tér és az idő kapcsolatából ered. Több ezer kilométert utaztam, hogy a 24-es kilométernek elnevezett helyeket megnézzem. Ez évekig tartott. Azon is sokat töprengtem, miért 24 órára osztottak egy napot és szabad-e a 14 órát délután 2-nek csúfolni.

Sokat kellene foglalkoznom itt a tér és az idő fogalmával, de sokan azon kívül, hogy ezeket

áldoznak egy gagyi karóráért soha nem találkoznak az idő valódi fogalmával.

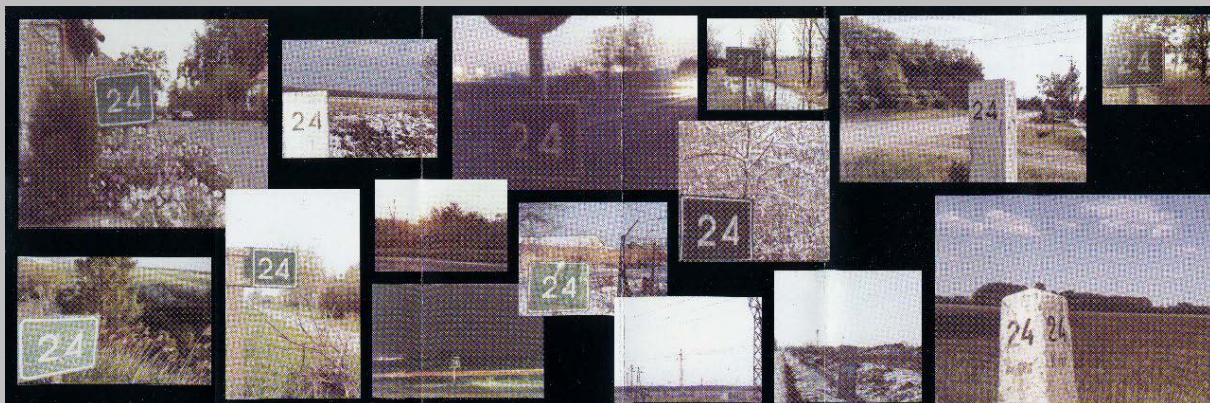

A lemez a csillagászat és a fizika absztrakt egyenlege. Nem valamiféle öltönyös művészi "karakter darab" vagy "köcsög program zene". Minden mesterségesen nem létrehozható érzés megfoghatatlan megfogalmazása. A tehetetlenség és az öröm az össze nem párosítható természetes erők összepróbálgatása. Az egyensúly, a lelki béke, a szerelem sem hozható létre mesterséges "zeneakadémiai" úton. A fény terjedési sebességének halogatása. Előrelökve visszafordítani az idők kerekét.

Ez az egyetlen lemezem, amely nem politikai indíttatású, hanem számot vet egy belső úttal, miszerint sürgősen meg kell fejteni honnan - hova tart az emberiség. Ez a zene ehhez kíván kulcsot adni. Utálom is magyarázgatni, mi a fene ez. Hagyományos értelemben ez nem is zene, csupán véletlen, hogy hangszerekkel készült. A világegyetem is magáért beszél, csak meg kéne hallgatni. Nagy dolgok is vannak a világon, nem csak a porszemnyi

értéktelen küzdelmek.

Néhány szó a felvételekről:

Ez volt az utolsó lemez, mely Csepelen készült a "klasszikus" zeneszerzői körülmények között. 1997-1999 között. Miután nem volt "piaci kényszer", nem volt sürgős senkinek.

A felvétel kiegészült néhány olyan hangszerrel, amely az anyagi dicstelenség miatt, ma már nincs a birtokomban. Az akkori rettenetesen zaklatott körülmények és a vészesen közelgő ezredforduló ellenére komoly filozófiai dolgokat és hangmérnöki munkát sikerült végezni. Ezt a lelki erőt utólag ma sem értem. A számok a lemezen szereplő sorrendben lettek felvéve. Ennek nagy jelentőséget tulajdonítok ma is. Ez egy misztikus sorrend, mely megmutatja azt a viszonylagosságot, ahogy a zenész a semmiből készít egy soha vissza nem térő valamit, majd örökre távozik minden az utolsó hanggal a semmibe.

Akkoriban határoztam el, hogy külön gondot fordítok a lemezborítók zenész egójának megszüntetésére. Már nem tartottam többé szükségesnek a menedzseri unszolást és nem raktam rá a képemet többé a lemezekre. A hely annak a több ezer kilométeres, évekig tartó munkának kellett, amivel egy ócska (filmes)fényképező géppel végigjártam az utakat.

A számok címei:

1. Black Rainbow

2.The Next

3.The Hun determined

4.The Wind

5.The Equivalend

6.The 24

7.

Az eredeti CD-n létezett egy akkor még kuriózumnak számító web fénykép galéria is. Akkoriban az internetes megjelenítés kuriózumnak számított és kevesek kiváltsága volt.

Köszönet:

Glatz László (grafika / Nyomda)

Kárpáti Zoltán (Keorg)

V. Kiss István (Hangképtervező mérnök)

